

LATVIJAS BAPTISTU DRAUDŽU SAVIENĪBA

JANVĀRIS 2009 71

Pašizmaksa 0.30 Ls

baptistu vēstnesis

No 29. līdz 31. janvārim Rīgā, Pestīšanas Tempļi notiks Misijas dienas. Ļoti piemērots notikums janvārim. Jauno gadu iesākot, cilvēki mēdz domāt par to, kāds būs šī gada devums, bet būtu jādomā vēl tālāk – kāds būs manas dzīves devums. Ir divi veidi, kā kristieši mēdz dzīvot – ar misiju vai bez misijas.

Ja dzīvo bez misijas, tad nav nepieciešams liels Dievs, nedz arī liela palāvība uz Dievu. Nav nedz lielu uzvaru, nedz lielu zaudējumu. Kaut kā var nodzīvot pats savā spēkā. Ja dzīvo ar misiju, tad tavu dzīvi raksturo baptistu misijas “tēva” Viljama Kerija (1761-1834) vārdi: “Sagaidi lielas lietas no Dieva, centies darīt lielas lietas Dievam.”

Viljams Kerijs jaunībā apguva kurpnieka arodu un, tajā strādājot, pašmācības ceļā iemācījās latīņu, ebreju, grieķu, franču valodu, kā arī aizrautīgi lasīja kapteiņa Kuka ceļojumu aprakstus. Kerijam nedeļa mieru jautājums, vai Kuka aprakstīto tautu un kultūru ļaudis seko Kristum. Kādā mācītāju sanāksmē viņš diskusijai izvirzīja jautājumu, vai Eiropas kristiešiem nevajadzētu evaņģēliju nest citām tautām. Uz to kāds vecs mācītājs esot atteicis: “Jaunais cilvēks, apsēdies. Ja Dievs gribēs

pagānus glābt, Viņš to izdarīs bez mūsu palīdzības.” Ne vienmēr mācītāji ir misijas redzējuma paraugs draudzei.

Kerijam bija Dieva aicinājums un misijas redzējums. Iemācītais arods neierobežoja, cilvēku atrunāšana neizšaubīja. 1792. gadā viņš nodibina baptistu misijas organizāciju un dodas uz Indiju, kur savas dzīves laikā cenšas izveidot draudzes, kā arī nodibina koledžu un izveido botānisko dārzu. Kerijs nodibina Bībeles biedrību, kas iztulko un iespiež Bībeli vai tās daļas 44 valodās un dialektos, līdz ar to dodot iespēju vienai trešdaļai tā laika pasaules iedzīvotāju lasīt Dieva Vārdu savā dzimtajā valodā. Kas to būtu gaidījis no vienkārša angļu kurpnieka?

Jēzus aicināja mācekļus pamest tīklus, muitas būdu un sekot Viņam. Dievs aicina zemniekus, zvejniekus, uzņēmējus, ierēdņus, māksliniekus, sportistus, amatniekus misijā. Missio latīniski nozīmē sūtīt. “Kā Tēvs Mani sūtījis, tā Es jūs sūtu.” Jāņa 20:21. Jautājums nav par to, vai tev ir misija, bet gan – kas ir tava misija un vai tu to piepildi?

Mīlestībā,
Pēteris Eisāns

LBDS bīskaps
Pēteris Sproģis

Gadu maiņa ir tāds laiks, kad īpaši izvērtējam nodzīvoto laika posmu, kad domājam, kā esam pagājušo gadu pavadījuši. Tas ir laiks, kurā arī mēģinām skatīties uz priekšu – nospraust mērķus un apzināties sapņus, kurus gribam sasniegt nākotnē. Bet nākotne – varbūt mēs ne vienmēr par to iedomājam – nākotne pavisam noteikti ir arī tas brīdis, kas ir mūsu ticības dzīves mērķis, mūsu nākotnes cerība – mūsu sastapšanās ar Dievu vaigu vaigā un mūžība kopā ar Viņu. Tieši šis mērķis dod īpašu jēgu katrai dienai, kamēr to vēl saucam par šodien. Šis mērķis uzdod mums jautājumus: Ar ko ir piepildīta mūsu dzīve šodien?

Rakstniece Zenta Mauriņa reiz rakstīja, ka cilvēki dara ļoti daudz, lai dzīvi pagarinātu, lai dzīvi darītu ērtāku, bet kāpēc tiek darīts tik ļoti maz, lai vispār šo dzīvi būtu vērts dzīvot?

Katra diena mums atgādina: – nedzīvo bailēs no nāves vai noliegumā, it kā nāves un mūžības nebūtu! Dzīvo tā, lai būtu vērts dzīvot! Dzīvo, piepildot savu aicinājumu! Dzīvo dzīvi, domājot par mūžību, citādi tu pavadīsi mūžību, nožēlojot dzīvi!

Kā tādu dzīvi dzīvot?

Aplūkojot Vēstules Filipiešiem 3. nodaļu, redzam, ka Pāvils savā vēstulē runā par trim dažādiem dzīves veidiem. Par diviem no tiem viņš saka – tādus neizvēlieties, jo tie dzīves ceļi jūs neaizvedīs tur, kur jūs vēlaties nokļūt! Tie ir dzīves ceļi, kuru gala punktā nepulcējas laimīgi ceļotāji. Neejiet pa tiem ceļiem!

Mēs zinām, – Jēzus saka: Mt 7:13 *"...vārti ir plati un ceļš ir plats, kas aizved uz pazušanu, un daudz ir to, kas pa tiem ieiet."* Un Pāvils mūs brīdina – šie abi dzīves veidi ir platais ceļš, pa to neejiet!

Pirmais no Pāvila pieminētajiem dzīvesveidiem ir tā saucamais *legālista* dzīvesveids, kur cilvēks domā ka, cenšoties pats izpildīt Dieva likumus un spējot *"atķeksēt"*, ka viņš tos visus ir izpildījis, viņš būs svēts un Dievam pieņemams, un tad viņa dzīve būs saturīga.

Dzīve žēlastībā

Dzīvojot šādu dzīves veidu, cilvēks domā, ka viņš var nopelnīt Dieva svētību ar labiem darbiem.

Pirmajā brīdī par to domājot, mums ļoti pamatoti var likties – jo vairāk būtu šādu cilvēku, jo sabiedrība būtu labāka. Jo vairāk Latvijā būtu tādu cilvēku, jo Latvijā būtu drošāk dzīvot, un valdītu vairāk taisnības, un būtu labāka sabiedrība. Bet īstenībā tā nav taisnība.

Jo vairāk ir cilvēku, kas ar labiem darbiem cenšas nopelnīt Dieva svētību, jo vairāk mums apkārt ir lepnu cilvēku. Viņi tā sāk sajusties, jo vienā brīdī notic, ka viņiem ir izdevies būt svētiem.

Jo vairāk ir tādu cilvēku, kas ar saviem labiem darbiem cenšas nopelnīt Dieva svētību, savu glābšanu, savu pestīšanu, jo vairāk ir sarūgtinātu un depresīvu cilvēku. Pēc ilgāka vai ne tik ilga laika viņi beidzot atkal saprot, ka īstenībā viņiem tikai likās, ka viņiem izdodas, bet izrādās, ka neizdodas vis.

Jo vairāk ir cilvēku, kas ar saviem labiem darbiem cenšas nopelnīt Dieva svētību, jo vairāk ir pašcentrētu un nocietinātu cilvēku, jo viņi maz ko dara tādēļ, ka sajūtas Dieva mīlēti un paši mīl citus, bet viņi dara ļoti daudz, lai pierādītu, ka viņi paši ir mīlami un piespiestu citiem sevi mīlēt.

Jo vairāk ir tādu cilvēku, kas ar saviem labiem darbiem cenšas nopelnīt Dieva svētību, jo vairāk ir tādu cilvēku, kas citus no Kristus atbaida, jo tādu cilvēku dzīvē – ātrāk vai vēlāk – izpaužas liekulība un svētulīgums.

Pāvils saka – nedzīvojiet tādu dzīves veidu – šis nu ir tas gadījums, kad es varu liecināt pēc savas dzīves pieredzes. Pāvils saka – es esmu gājis to ceļu, es esmu gājis tālāk, kā jebkurai no jums pietiktu drosmes un pacietības iet, es esmu gājis daudz tālāk, kā jūs jebkad aiziesiet, un es jums varu pasacīt, ka tas nav ceļš, kas aizvestu tur, kur jūs gribat nokļūt.

Pāvils saka – ja mēs runājam par miesu, par cilvēka spēkā sasniedzamo (4.-6. panti), tad es vairāk par visiem varētu pretendēt, ka es ar saviem labajiem darbiem un to, kas es esmu, jau būtu nopelnījis Dieva valstību.

Pāvils ir uzaudzis ticīgā, reliģiozā ģimenē. Jau kopš bērnības pie Pāvila precīzi ir izpildīti visi prasītie tā laika reliģiskie rituāli. Viņš piemin, ka ir no Izraēla tautas, Benjamīna cilts. Reiz, kad desmit Izraēla ciltis novērsās no Dieva, tikai divas ciltis palika uzticīgas Dievam – Benjamīna un Jūdas. Viņam ir ar ko lielīties – pat vēsturiski viņš cēlies no cilts, kas vienmēr palikusi uzticīga Dievam. Viņam ir ar ko lielīties: ebrejs no ebrejiem, ar nevainojamiem radu rakstiem, nevainojams bauslības lietās, farizejs – tāpat teoloģiski

konservatīvs, Bībeli ļoti labi zinošs, kurš nav pievērsies kādām jaunām mācībām, kuras bija arī tajā laikā. Savā pārliecībā dedzīgs draudzes vajātājs. Viņš ticēja savai pārliecībai, kāda viņam tajā brīdī bija, un viņš dega par to, gāja un cīnījās par to, arī vajājot. Viņš iestājās par savu taisnības izpratni.

Visā, ko bauslība paredz, Pāvils ir nevainojams. Viss, lai pēc tā laika reliģiskajiem standartiem varētu skatīties uz Pāvilu un teikt – viens labs, krietns cilvēks.

Un Pāvils atkal mūs brīdina. Es esmu gājis šo ceļu, bet tas nav tas ceļš, kas ved uz mieru un piepildījumu, tas nav veids, kā dzīvot mūžības priekšā. Pāvils to apkopo un saka, (7.-8.p) bet kas man bija ieguvums – visas tās lietas, kuras pēc mana ieskata ir veidojušas manu pašapziņu, tagad es uzskatu par zaudējumu, salīdzinot ar mana Kunga Kristus Jēzus atziņas nesalīdzināmo pārākumu.

Viņš ir iepazinis Kristu, un viņš saprot, ka tas, ko Kristus piedāvā, tā atziņa, kas nāk ar Kristus iepazīšanu, tas visu līdz šim spožo dzīvi, spožo karjeru un spožo pašapziņu padara par neko. Te atklājas labs jautājums, ko sev uzdot: – Ja tā Kristus, kuru tu pazīsti, priekšā viss pārējais nenobāl savā spožumā, tad ir jautājums – Vai tu esi iepazinis patieso Kristu vai varbūt tev ir kāda sava versija?

Pāvils uzsver, ka visu to, ko viņš bez Kristus ir ieguvis, viņš uzskata par zaudējumu, salīdzinot „ar sava Kunga Kristus Jēzus atziņas nesalīdzināmo pārākumu,” kura dēļ viņš visu to ir zaudējis un uzskata to par mēsliem, lai Kristu iegūtu (8p). Viņš ir daudz zaudējis, bet nejūtas zaudētājs. Mums katram ir kaut kas, no kā esam atteikušies tāpēc, ka esam kļuvuši kristieši. Vai tu neskaties uz to atpakaļ un nedomā – redz kā tomēr man nepaveicās?

Kad es no rītiem, uz darbu ejot, paņemu līdzī miskastes maisu un to izmetu lielajā konteinerā, es nekad neesmu sajutis nožēlu par to, no kā esmu atbrīvojis. Esmu priecīgs, ka varēju atbrīvoties! Kaut ko līdzīgu Pāvils te saka. Nebalsti savu pārliecību un identitāti Dieva priekšā uz dzimtu – ka tev ir ticīgi vecāki vai vecvecāki, vai uz kādiem labiem reliģiskiem rituāliem – ka esi kristīts, iesvētīts, zini 10 baušļus, tēvreizi, ko tev vecmāmiņa iemācīja, vai uz saviem nopelniem cilvēku un draudzes priekšā!

Tās visas var būt labas lietas, lai tu sevi varētu salīdzināt ar citiem cilvēkiem, bet kas tur labs, ja tā rezultātā tu vari kļūt iedomīgs? Visas šīs lietas nav pietiekamas, lai tu varētu stāvēt svētā un mūžīgā Dieva priekšā, kur tu reiz sniegsi atskaiti par savu dzīvi. Ar to nepietiek, tev ir vajadzīgs kaut kas vairāk!

Kad ievērojamam kristīgam domātājam, rakstniekam un filozofam Klaivam Steiplam Luisam, kad viņš bija kļuvis par kristieti, kas daudzus šokēja un izbrīnīja, uzdeva jautājumu – Kas kristietību dara unikālu, salīdzinot ar pārējām reliģijām, viņš teica, ka šo jautājumu ir viegli atbildēt – tā ir žēlastība. Tā ir žēlastība, kas kristietību dara unikālu.

Visas citas reliģijas māca – dari, dari, dari, un tad varbūt tu tiks izglābts, tad varbūt tu tiks pieņemts, tad varbūt tu atradīsi piepildījumu.

Kristus māca – viss jau ir izdarīts! Kristus ir samaksājis tavā vietā. Tavā dzīvē var notikt lielā apmaiņa. Tavs grēks var tikt paņemts projām bez tava nopelna, un piedošana var tikt tev dota, kaut arī to tu neesi pelnījis.

Līdz ar to tev šī dzīve nav jādzīvo, cenšoties panākt to, lai Dievs tevi mīl, lai tu nopelnītu Viņa mīlestību. Dievs tevi jau šodien mīl, tu vari dzīvot šajā mīlestībā jau šodien. Kad mēs apzināmies šo savu patieso stāvokli Dieva priekšā, mēs katrs saprotam – mums ir vajadzīga piedošana. Mums tā vajadzīga un mēs to varam saņemt. Un tad nav visa dzīve jāpavada, izpērkot savus grēkus un maksājot par saviem vai savu vecāku grēkiem. Tu vari dzīvot brīvībā, jo Kristus jau ir samaksājis par taviem grēkiem. Tā ir žēlastība.

Mums jebkuram, pilnīgi negaidot, var pienākt brīdis, kad jāstājas Dieva priekšā un tas var notikt tieši tad, kad mēs to vismazāk gaidām. Bet mums ir drošība, ka mēs varam stāties Dieva priekšā Kristus nopelna dēļ. Ne sava svētuma dēļ – it kā mums žēlastība nebūtu vajadzīga, bet tieši tādēļ, ka mums šī žēlastība jau ir iedota.

Ja citu reliģiju pārstāvjiem mēs jautātu – vai es varu būt pārliecināts, ka stāvot Dieva priekšā Viņš mani pieņems, tad, ja viņi būtu godīgi un pārzinātu to mācību, kurā viņi sakās dzīvojam, viņi būtu spiesti tev sacīt, ka tu nevari būt par to pārliecināts. Viņu atbilde būtu tāda – tu vari darīt, tev vajag darīt, bet tu nekad nebūsi pārliecināts, tu nekad nezināsi, vai būsi darijais pietiekoši.

Bet žēlastība ir tā, ka mums neko nevajag darīt ar domu, ka tik mēs būtu pieņemami, jo mēs nedzīvojam, lai nopelnītu Dieva tuvumu, Dievs mūs pieņem tāds, kādi mēs esam, balstoties uz Kristus upuri. Mēs dzīvojam žēlastībā.

Tāpēc sabiedrībās, kultūrās un reliģijās, kur žēlastība netiek sludināta, un bez Jēzus Kristus nav nekāda pamata žēlastību sludināt, antidepresanti tiek lietoti daudz vairāk nekā citur. Uzskatāms piemērs tam ir Jutas štats ASV, kur ir Mormoņu centrs. Liekas, ka tā ir tik laba morāle un tik laba mācība. Bet nav žēlastības. Tādēļ šajā štatā ir ļoti augsts antidepresantu patērišanas līmenis. Un ir daudz tādu vietu pasaulē.

Censties sevi izglābt līdzinās centieniem pacelt sevi aiz kurpju šņorēm. Manā bērnībā nebija akvaparku, un es izklaidējos, to lielo finiera gabalu, kuru svētku reizēs lika zem kliņģera, izmantojot kā slidkalniņu. Es to atbalstīju pret gultas malu un laidos lejup. Un tad vienu reizi tā augstākā mala finierim nošūka uz grīdas līdz ar mani, un es jutos visai pārsteigts. Es attapos, ka man sāp pirksti, jo tos spiež pie zemes dēlis un es pats spiežu pie zemes dēli. Jo vairāk es centos celties, jo pirksti sāpēja vēl vairāk, un piecēlies es nevarēju, līdz kāds, kurš bija tuvumā, mani no finiera nocēla, un es biju pateicīgs.

Centieni sevi izglābt, domājot, ka tu ar saviem darbiem vari nopelnīt Dieva žēlastību, ir kā centieni atbrīvoties no dēlīša, kuru tu pats ar savu svaru esi piespiedis pie zemes.

Tieši tāpēc Pāvils uzsver, ka viņam nepieciešams, lai viņš atrastos Kristū (9.p.). „...negūdams savu taisnību no bauslības, bet no Kristus ticības, taisnību no Dieva uz ticības pamata.” Tā ir doma, kas reiz iesāka reformāciju, kad cilvēki piedzīvoja Kristu tā, kā viņi vēl nebija piedzīvojuši. Mārtiņš Luters bija centies grēkus sūdzēt atkal un atkal, pildījies bausļus, un tomēr viņš nejutās no tiem atbrīvoties. Un tādēļ mocījās depresijā. Līdz lasīja vārdus, kas ir Romiešu vēstulē: „No ticības taisnais dzīvo.” Te ir tā pati doma. Jo ar bauslību viss, ko tu vari iegūt ir iedomība. Un pēc tam depresija.

Bet mums Kristus piedāvā daudz vairāk – dzīvi Viņa žēlastībā un brīvībā.

(Turpinājums nākošajā BV numurā.)

Pateicības vakariņas

Šā gada 10. decembrī notika nu jau par labu Ziemassvētku tradīciju kļuvušās “Pateicības vakariņas”, kas šogad risinājās jau trešo gadu. Vakara vadītāji – Edgars Mažis un Kristīne Klētniece

– vadīja cauri programmai, kurā, kā ierasts, tika baudītas lieliskas vakariņas, pēc kurām par mūža ieguldījumu tika izteikta pateicība kādam īpašam kalpotājam. Šoreiz pateicība tika izteikta evaņģēlistam un mācītājam Paulam Zilbertam. Viņš pats gan nevarēja ierasties, jo nesen bija lauzis gūžas kaulu, bet, kā sacīja garīdznieku brālības priekšsēdētājs Andrejs Šterns, pēc operācijas viņš jau esot atguvies un savā cienījamā vecumā vēl ir gatavs doties kalpošanā, ja tāda vajadzība rodotos. Pēc tam

uzrunu sacīja LBDS bīskaps un Baltijas Pastorālā institūta (BPI) direktors Pēteris Sproģis, kas stāstīja par izdarīto, notiekošo un plānoto BPI darbā. Ar prieku varējām secināt, ka iepriekš redzētie skaitļi, kas attiecas uz LBDS garīdznieku skaitu, jau ir kļuvuši neprecīzi, jo divi no BPI studentiem uzsāk savu kalpošanu kā sludinātāji. Vakara gaitā liecības sacīja trīs esošie BPI studenti: Valters Mitāns, kurš 14. decembrī tika ordinēts par sludinātāju Mazsalacas draudzē, Māris Dembovskis, kuram Dievs sirdī ir ielcis dibināt jaunu draudzi, un Pēteris Tervits, kas ir Priekules draudzes sludinātājs. Uzrunas sacīja arī šis nedēļas pasniedzējs BPI, Milfreds Minatrea, un viens no BPI darba atbalstītājiem uzņēmējs Jānis Grāvītis. Bija sagatavoti vairāki video: par diviem esošajiem BPI studentiem – Jāni Akmeni un Andri Biti, kā arī par diviem nākošā gada studentiem Mārci Dejus un Mārci Pavlovski. Vakara noslēgumā visiem bija iespēja arī atbalstīt BPI darbu finansiāli.

Paldies visiem, kas atrada laiku ierasties uz “Pateicības vakariņām”, visiem tiem, kas nesavtīgi ir devuši no tā, ko Dievs ir piešķīris, lai evaņģēlija vēsts varētu aizsniegt pēc iespējas vairāk cilvēku. Paldies visiem, kas ir lūguši un lūdzu par BPI un LBDS darbu Latvijā. Pāri visam, pateicība mūsu Dievam, kas gādā par mums visiem un ļauj mums baudīt Viņa žēlastību tik daudz un dažādos veidos.

Materiālu sagatavoja **Andrejs Priedītis**

Vietējā draudze – cerība pasaulei

No 13.-16. novembrim LBDS padomes locekļiem un darbiniekiem, kā arī vairākiem BPI studentiem ar dzīvesbiedrēm bija iespēja piedalīties Globālajā vadītāju samitā (*Global Leadership Summit, GLS*) Tallinā un viesoties jaunizveidotas draudzes dievkalpojumā Tartu.

Samitu rīko Viloukrīkas asociācija (*Willow Creek Association*), kurā ietilpst 12 000 biedru no 90 konfesijām un 45 valstīm. Viloukrīkas asociācijas mērķis ir palīdzēt vietējo draudžu vadītājiem veidot bibliiski funkcionējošas draudzes, kas spēj aizsniegt arvien vairāk neticīgo, izmantojot ne vien Viloukrīkas radītās inovācijas, bet arī to bagātīgo potenciālu, ko Dievs ir devis katrai draudzei pasaulē. Asociācija arī palīdz veidot kontaktus starp līdzīgi domājošām uz darbību orientētām draudzēm un palīdz tām rast stratēģisku vīziju, apmācību un resursus.

Viens no šādiem resursiem ir *Global Leadership Summit* jeb Globālais vadītāju samits – augsta līmeņa pasākums, kura mērķis ir izmainīt kristīgos vadītājus, kas kalpo vietējās draudzēs, pulcinot viņus kopā reizi gadā, lai stiprinātu viņu vīziju un prasmes, kā arī lai iedvesmotu turpmākai kalpošanai. Samita pamatā ir izpratne, ka, mainot draudzes vadītājus, ir iespējams mainīt draudzi. Savukārt, izmainīta draudze mainīs vietējo sabiedrību. Vairākas izmainītas draudzes var mainīt reģionu, pilsētu, valsti un galu galā – pasauli.

GLS aicina dažādus vadītājus domāt par vadīšanu dažādos līmeņos – draudzēs, organizācijās, valdības un biznesa sektoros. Pagājušajā gadā ar video konferences starpniecību GLS norisinājās 30 valstu 78 pilsētās. Samita moto ir “Vadi, kur esi”. Šoruden samita rīkošanu bija uzņēmušies arī Igaunijas evaņģēlisko draudžu pārstāvji.

Samita ievada uzrunu no videoekrāniem teica Bills Haibels (*Bill Hybels*), Viloukrīkas asociācijas dibinātājs un GSL izveidotājs. Turpmākās uzrunas bija veltītas vairākiem tematiem, kas ir aktuāli kristīgiem vadītājiem. Veins Kordeiro (*Wayne Cordeiro*), mācītājs no Havaju salām, uzrunā “Miris līderis vada”, balstoties uz savu pieredzi, runāja par vadītāju izdegšanu un tuksneša laiku, saviem plāniem un Dieva nodomiem. Džims Kolins (Jim Collins) mudināja domāt, kā no labas draudzes vai organizācijas kļūt par labāko, kā neapstāties un neieslīgt pašapmierinājumā un citu tiesāšanā. Gerijs Haugens (*Gary Haugen*) izaicināja praktiski dzīvot dzīvi ar mērķi, kas ir prioritāte Dievam – samierināt un glābt. Viņš savu dzīvi un jurisprudences zināšanas velta tam, lai palīdzētu netaisnības – dažāda veida vardarbības un cilvēktirdzniecības – upuru atgriešanai brīvībā no ļaunprātīgas izmantošanas, kauna, sāpēm, verdzības, iestāstības bezvērtības, dzīves un dzīvības noniecinājuma. Džons Ortbergs (*John Ortberg*), mācītājs, psiholoģijas doktors un daudzu grāmatu autors, aicināja vadītājus izvērtēt mentora nozīmīgumu – arī

vadītājam ir nepieciešams cilvēks, kurš var drosmīgi jautāt par to, kas notiek tavā dzīvē – tavām cīņām, uzvarām un zaudējumiem. Kreigs Grošels (*Craig Groeschel*) iedrošināja pārdomāt savas personiskās attiecības ar Dievu un uzdot jautājumu: vai neesam kļuvuši par pilna laika mācītājiem, bet tikai pusslodzes mācekļiem?

Viena no emocionālākajām lekcijām bija Katrinas Roras (*Catherine Rohr*) dzīves stāsts par kalpošanu cietumā. Viņa, atstājot labu darbu ASV finanšu centrā Volstrītā, atstājot ierasto vidi un draugus, kopā ar vīru pārcēlās uz Teksasu, lai stingra režīma cietumā notiesātājiem par bruņotu laupīšanu, slepkavībām un citiem smagiem noziegumiem mācītu, kā uzsākt un vadīt biznesu. Daudzi pēc izlaišanas no cietuma ir kļuvuši aktīvi sabiedriskajā dzīvē, veido karjeru, palīdz tiem, kurus agrāk aizvainoja, ir atgriezušies ģimenēs un, pats būtiskākais, – pie Dieva. Lekcijas beigās uz skatuves kāpa vairāki no bijušajiem Katrinas Roras studentiem, kas ar prieku stāstīja par izmaiņām savā dzīvē, kuras notikušas, pateicoties Dievam un sievietei, kas atsaucās aicinājumam nest gaismu un izaicinājumam dzīvot savādāk.

Latviju šajā Samitā pārstāvēja baptistu un metodistu draudžu locekļi, kopā apmēram 30 cilvēku. Igaunijā mūs lieliski uzņēma. Metodistu draudžu pārstāvji dzīvoja pie ģimenēm, bet mūsu grupas nakts mājas bija Kalju baptistu draudzes namā, kurā nepilnas četras dienas dzīvojām, kopā brokastojām un vakariņojām, pārrunājām dienā dzirdēto, noturējām svētbrižus un labāk iepazīnāmies. Paldies igauņiem, kas ar savu ziedojumu Samita laikā nodrošināja mums uzturēšanos, konferences izmaksas un pusdienas. Nākamajā gadā uz Igauniju tiek aicināta jau lielāka cilvēku grupa no Latvijas. Lūgšim, lai GLS pēc gadiem var notikt arī mūsu valstī.

Uz Igauniju braucu, nezinādams neko, kas tur sagaidīs. Pirmajā mirklī pat biju diezgan skeptisks un vilies, ka tā ir videokonference, nevis “dzīvs” runātājs. Tomēr manas domas ātri vien mainījās. Ļoti pārsteidza gan tehniski augstā līmenī veidotā baznīca, gan perfekti noorganizētā konference. Par pašu konferenci varētu gari stāstīt, tomēr visspilgtāk laikam paliks atmiņā sievietē, kas nesa evaņģēliju cietuma zekiem. Otra lieta, kura pārsteidza un kurā, liekas, esam igauņiem krietni nopakaļus, ir jaunu draudžu dibināšana. Lai arī Tartu draudze ir vienīgā, tomēr tas man bija interesants skatu punkts, vistuvākais Latvijas kontekstam. Cerams, ka pieredzētais tur nesīs kādas izmaiņas arī mums te.

Valters Mitāns, Mazsalacas draudze, BPI

Paldies igauņu brāļiem un māsām par viesmīlību! Mani pārsteidza, cik profesionāli organizēts bija šis pasākums – mūzika, kartes, tulkojums, kafijas pauzes, un vispārsteidzošākais – cik draudzīgi un viesmīlīgi bija cilvēki, kas kalpoja šajā pasākumā. Tas, kā igauņi mūs uzņēma un par mums rūpējās, īpašā veidā apliecināja to, ka mēs visi piederam globālajai Kristus miesai. Bija svētīgi to piedzīvot un izaicinoši par to domāt. Paldies!

Deivids Kingdons, Grobiņas draudze, BPI

Visvieglāk pamanāmais bija tas, ka visi šā samita vadītāji, kas uzrunāja klausītājus un skatītājus, bija cilvēki ar degošām sirdīm, no viņiem plūda šī gaisma un mīlestība uz cilvēkiem, kas aizdedzināja arī mani. Aizrāva šo cilvēku nodošanās, sevis ziedošana citu cilvēku labā. Tik daudz cilvēku pasaulē nepazīst Jēzu, un kā lai viņiem pastāsta, ka Dievs ir labs, ja viņi atrodas verdzībā, cietumos, ja viņus visādos veidos izmanto, pārdod un ar viņiem rīkojas kā ar mantām? Šie cilvēki nevarēja ar to samierināties un viņi rīkojās. Nesamierināšanās ar netaisnību – tādām jābūt līderim. Vērojot šos cilvēkus, es tikai pārlicinājos

par to, ka Dieva vārds darbojas: ja kas grib būt pirmais, tas lai ir visu kalps – Jēzus piemērs. Dedzība par savu kalpošanu, mīlestība uz cilvēkiem un nesavtīga nodošanās tai kalpošanai, uz ko mūs Dievs ir aicinājis, manuprāt, ir īpašības, bez kurām nevar iztikt līderis. Mēs vēlamies atmodu, sāksim ar sevi, lai Dievs dod mums dedzīgas sirdis, kas savukārt aizdedzinātu atkal citus. Tas darbojas!

Vilnis Šneiders, Kuldīgas draudze

Spraiga un nogurdinoša nedēļas nogale, bet tajā pašā laikā tik ļoti vērtīga. Man kā iespējamā mācītāja sievai bija vērtīgi uzzināt lietas, kuras stāstīja konferencē, jo es esmu sava vīra Jāņa tuvākais palīgs, kuru Dievs viņam ir devis. Vienmēr esmu vēlējusies augt līdzī, vairāk uzzināt, un šī bija lieliska izdevība ielūkoties tajā, ko manam vīram kā vadītājam būtu vērtīgi ņemt vērā. Tuvāk iepazīnos arī ar komandu un pārliecinājos, ka īgauņu mentalitāte nebūt nav tāda lēnīga vai izklaidīga, kā to bieži dzirdam raksturojam. Konference bija perfekti noorganizēta, viss sākās laikā, regulāras kafijas pauzes, kolosāla slavēšana. Paldies, ka man bija tāda iespēja tik vērtīgi pavadīt šo nedēļas nogali.

Sinda Jūrmale, Kuldīgas draudze

Materiālu sagatavoja **Dace Šūpule**

KRISTĪGĀS VADĪBAS KOLEDŽA SASNIEDZ JAUNU MĒRĶI!

Daudzi no mums atceramies aizvadītos gadus, kad mūsu draudzēs un draudžu kongresos tika izteikta doma un sapnis par savu mācību iestādi, kura būtu valstiski atzīta. Šodien varam teikt, ka šis sapnis ir piepildījies! 2008. gada 26. novembrī tika akreditēta studiju programma "Sociālās palīdzības organizēšana" un 11. decembrī Augstākās izglītības padomē tika akreditēta pati koledža. Savukārt 26. septembrī saņēmām licenci studiju programmas "Uzņēmējdarbības vadība" īstenošanai. Ar nākamo studiju gadu plānojam uzsākt studiju programmu "Pastorālais darbs". No sirds esam pateicīgi Dievam un ikvienam no jums, kas ticējāt un uzticīgi gan aizlūdzāt, gan atbalstījāt koledžas darbu. Ar Dieva žēlastību un jūsu turpmāku atbalstu vēlamies sasniegt tālākus mērķus, pieaugot un attīstoties par augstākās izglītības institūciju, kas nes kristietības vēsti izglītības pasaulē un ir svētīgs instruments mūsu visu kopējam darbam, sniedzot iespējas, kādas līdz šim nevarējām izmantot.

Negaidot nākamo akadēmisko studiju gadu, aicinām pieteikties draudžu darbiniekus licencētās īstermiņa interešu izglītības programmās "**Teoloģijas studiju pamatkurss**" un "**Draudzes administrācijas programma**". Tā ir lieliska iespēja vairāk uzzināt par koledžas darbu un saņemt nepieciešamās zināšanas. Studiju programmas sniedz palīdzību un atbildes ikvienam, kurš kalpo ar Dieva vārda pasludināšanu bērniem, jauniešiem un pieaugušajiem vai arī savu kalpošanas vietu ir atradis draudzes darba praktiskajā pusē.

Studiju programmas tiks uzsāktas ar 2009. gada 31. janvāri. Studijas ir iecerētas reizi līdz divas reizes mēnesī un ilgs no janvāra līdz jūnijam. Studiju maksa – 250 LVL par programmu.

Tuvāku informāciju par studiju programmām varat iegūt koledžas mājas lapā www.kvk.lv. Turpat arī iespējams pieteikties studiju programmām, aizpildot pieteikuma anketu.

Uz tikšanos koledžā!

Oļegs Jermolājevs

KVK direktora p.i.

KĀ VEIDOT BĒRNIEM DRAUDZĪGU VIDĪ?

Seminārs svētdienas skolotājiem un Bērnu kalpošanas organizētājiem ar šādu moto notika 29. novembrī Rīgā, Vīlandes baptistu dievnāmā.

Bērniem draudzīgas vai gluži pretējas vides veidošanās vispirms notiek ģimenē. Par to interaktīvā Bībeles studijā, ko vadīja SA mācību programmas koordinatore Ruta Majevska, savu viedokli varēja izteikt paši semināra dalībnieki. Bieži vien pat kristīgās ģimenēs bērni redz un piedzīvo Bībeles padomam pilnīgi pretējas izpausmes tēva un mātes attiecībās, kā arī viņu attiecībās ar bērniem. Nelabvēlīgās un nepilnās ģimenes jau bērnībā tiek iedots pilnīgi deformēts attiecību modelis. Dabīgi, ka mājās saņemto informāciju bērni ienes grupas kolektīvā. Daudzi ir nemierīgi, satraukti, agresīvi, citi sevi noslēgušies, neuzticīgi, vienmēr jūtas nepieņemti. Un visu acis veras uz svētdienas skolotāju un gaida. Kā apmierināt katra vajadzības?

Draudzīga un patīkama vide sākas ar svētdienskolas telpu. Ne visās draudzēs ir darbam ar bērniem piemērotas telpas, bet bieži vien tiek izmantota jebkura brīva telpa, tādēļ bērni to neizjūt kā savu. Māksliniece, dizaina speciāliste Elīza Ozoliņa demonstrēja daudz interesantu variantu, kā varam ar bērnu pašu veidotiem darbiem padarīt telpu bērniem draudzīgu un pat visnepiemērotāko telpu padarīt pievilcīgu un izmantojamu.

Par skolotāja vai audzinātāja misiju apmierināt bērnu emocionālās, garīgās un sociālās vajadzības savā ilggadējā pedagoga pieredzē dalījās kristīgās mācības skolotāja Aija Grīnberga. Katra tikšanās ar bērnu jāveido ar mīlestības pilnu attieksmi, interesanti, atraktīvi un saistoši, bet nekad neaizmirstot galveno – katram bērnam ir jādzird vēsts par Jēzu Kristu. Aija interesanti pastāstīja arī par savu neseno komandējumu uz ASV un iegūto pieredzi, kā valsts skolās organizēt Bībeles pulciņus un kāda loma šādā projektā ir vietējai draudzei.

Runājot par bērniem ar īpašām vajadzībām, mēs parasti ar to domājam invalīdus, bet, jēdzienu paplašinot, atklājas, ka tādu bērnu, kam vajadzīga īpaša uzmanība un saskarsme, mūsu svētdienskolās ir daudz vairāk. Grobiņas draudzes svētdienskolas vadītāja Sandra Vadone ar aizkustinošiem piemēriem no savas pieredzes svētdienskolā pastāstīja, kā Dievs ir palīdzējis radīt draudzīgu vidi bērniem, kuriem nav pilnas ģimenes, un arī bērnam invalīdam.

Par mūzikas lomu nodarbībās un bērnu emocionālo vajadzību apmierināšanā runāja mūziķe Dace Freivalde. Semināra dalībnieki varēja kopīgi ar solīstiem Daci Reiznieci, Ievu Gerdenu, Simani Balodi un Daci Freivaldi paši izdziedāt arī nākošā gada Bērnu Dziesmu dienas repertuāru un saņemt nošu komplektu.

Aizraujoši bija noskatīties Vasaras Bībeles skolu prezentācijas "Iespējamā misija"

(Mateja draudze), "Fiesta" (Mērsraga draudze) un Dienas skola (Skrundas draudze).

Tas bija pamudinājums citām draudzēm – arī jūs to varat!

Paldies Vīlandes draudzes komandai par vispusīgi organizētu draudzīgu vidi, ko Adventes noskaņās varēja baudīt vairāk nekā 60 semināra dalībnieki.

Elza Roze

janvārim

“Nesiet cits cita nastas,
tā jūs piepildīsiet Kristus likumu!”
(Galatiešiem 6:2)

1. Pateiksimies Dievam par Jauno Gadu. Lūgsim, lai mūsu dzīves liecība apkārtējiem šajā gadā būtu atgādinājums par Dievu, kuram ticam un kas ir labs, taisnīgs, pilns žēlastības un piedošanas.

2. Pateiksimies un lūgsim par Latviju – mūsu tautu, valsti, valdību. Aizlūgsim, lai arvien vairāk Latvijas iedzīvotāju ar darbiem parādītu cieņu Latvijai.

3. Pateiksimies un lūgsim par LBDS vadību un visiem darbiniekiem Savienībā un draudzēs. Lūgsim Dieva vadību, spēku un gudrību viņiem katram ikvienam.

4. Aizlūgsim par tiem, kas mūsu draudzēs kalpo ar mūziku – diriģentiem un mūziķiem. Pateiksimies par viņu nesavtīgo kalpošanu un lūgsim pēc vairāk iespējām uzrunāt cilvēkus caur mūziku.

5. Pateiksimies un lūgsim par Ainažu draudzi. Lūgsim par mācītāju Raimonu Locu, viņa ģimeni un garīgo izaugsmi draudzē un atmodu Ainažos. Aizlūgsim par iespējām veikt dievnama jumta remontu un nepieciešamajiem līdzekļiem.

6. Aizlūgsim par Eiropas Baptistu Federācijas jaunatnes un bērnu komiteju. Lūgsim par tās darbiniekiem un nākotnes plāniem. Lūgsim palāvību Svētā Gara vadībai un atvērtību Dieva lielajam plānam Eiropai.

7. Pateiksimies un lūgsim par Aizputes draudzi. Aizlūgsim par draudzes locekļu veselību, lūgsim par draudzes jauno paaudzi – bērniem un jauniešiem. Lūgsim pēc Dieva svētības un vadības 140. jubilejas gadā.

8. Aizlūgsim par Garīdznieku brālību, tās vadītāju mācītāju Andreju Šternu un viņa ģimeni. Lūgsim par visiem mūsu draudžu darbiniekiem – mācītājiem, sludinātājiem, diakoniem, kapelāniem. Pateiksimies, ka mums ir doti dievbijīgi vadītāji.

9. Pateiksimies par Kristīgās vadības koledžu, par tās studentiem, pasniedzējiem un vadību. Lūgsim par tās tālāko attīstību, lai Dievs vada, izstrādājot jaunas programmas un pieņemot jaunus izaicinājumus.

10. Aizlūgsim par valstīm un draudzēm, kurās notiek vajāšanas. Lūgsim, lai ticīgie pieaug mīlestībā, drosmē un palāvībā uz Dievu un lai vajātāji atrod patieso ceļu, kas ved uz mūžīgo dzīvību, un, to atrodot, nezaudē iepriekšējo dedzību!

11. Aizlūgsim par tuvākām un tālākām vietām mūsu draudžu apkaimē, kurās nav evaņģēliju sludinošas draudzes. Jautāsim Dievam, ko es varu darīt, lai sava mūža laikā vēl daudziem līdzdalītu Glābšanas vēsti. Pateiksimies par vietām, kur veidojās

mājas grupas, svētdienskolas nodarbības vai Bībeles studijas. Lūgsim pēc uzticamiem vadītājiem, kas gudri un atbildīgi vadītu uzticētās kalpošanas.

12. Pateiksimies un lūgsim par Aizvīķu draudzi. Lūgsim par veselību draudzes senioriem. Lūgsim par draudzes bērniem un jauniešiem, arī par Priekules un Vaiņodes jauniešiem. Pateiksimies par iespējām uzrunāt cilvēkus caur *Alfa* kursu un tiem, kas atsaucas kristību aicinājumam.

13. Lūgsim pēc gudrības un atvērtām durvīm evaņģēlija sludināšanai baptistu draudzēm Bagdādē.

14. Pateiksimies un lūgsim par Auces draudzi. Aizlūgsim, lai cilvēkos rastos interese par Dieva Vārdu. Lai Dievs svētī jaunatnes darbu un ikvienu kalpošanu draudzē, lai dod spēku un gudrību visiem vadītājiem.

15. Pateiksimies un lūgsim par Kristīgo resursu centru, tā vadītāju Andreju Priedīti un viņa ģimeni. Aizlūgsim par centra nākotni, jauniem materiāliem un idejām.

16. Pateiksimies par tiem, kuri ir atsaukušies žēlsirdības kalpošanai – paēdinot, apģērbjot, dodot mājvietu, veltot laiku būšanai kopā, mīlot bez nosacījuma.

17. Pateiksimies un lūgsim gudrību un izturību izdevniecības “Amnis” direktoram Edgaram Godiņam, visiem darbiniekiem un viņu ģimenēm..

18. Aizlūgsim par kapelāniem, kas kalpo armijā, slimnīcās, cietumos, paliatīvajā aprūpē. Lūgsim, lai viņus piepilda Dieva miers un prieks, kuru tālāk dāvāt citiem.

19. Pateiksimies un lūgsim par Balvu draudzi. Lūgsim, lai Dievs aicina jaunus cilvēkus pie Sevis un draudzē. Lūgsim, lai atveras jaunas durvis kalpošanai.

20. Lūgsim par Austrijas valsti un draudzēm – lai Dieva likumi netiktu atmetti, bet pildīti un turēti godā.

21. Pateiksimies un lūgsim par Bauskas draudzi. Lūgsim par finansēm, lai varētu veikt remontu; īpaši nozīmīgs remonts vajadzīgs draudzes ēkas jumtam. Lūgsim, lai cilvēki ar nodošanos atsauktos apmeklēt Bībeles studiju un lai drīzumā būtu gudrība un resursi uzsākt jauniešu darbu. Lūgsim, lai Dievs no jauna pieskaras draudzei un dāvā jaunu dedzību kalpot Viņam un cilvēkiem.

22. Lūgsim par Svētdienskolu apvienību. Pateiksimies par aizvadīto semināru Rīgā un lūgsim, lai vērtīgās atziņas un idejas būtu noderīgas tālākajā kalpošanā.

23. Pateiksimies un lūgsim par Alūksnes draudzi. Lūgsim Dievam, lai Viņš izredz mūzikas un jauniešu kalpošanu vadītājus un attīsta darbu šajās jomās. Lūgsim, lai draudze būtu labs instruments Dieva rokās, aizsniedzot cilvēkus ar evaņģēliju.

24. Pateiksimies un aizlūgsim par jauniešiem mūsu draudzēs. Lūgsim par projektu “Jauns sākums”, lai Dievs lieto pirmo pielūgsmes DVD Latvijā, uzrunājot cilvēkus.

25. Pateiksimies un lūgsim par Baltijas Pastorālo institūtu. Aizlūgsim par tā vadību, pasniedzējiem un studentiem. Īpaši lūgsim par jauniešiem, kas janvārī uzsāk pilna laika studijas.

26. Pateiksimies un lūgsim par Cēsu draudzi. Pateiksimies par 100 gadiem, kuros draudze varējusi strādāt Cēsu pilsētā. Lūgsim par iespējām aizsniegt pilsētas jauniešus un citiem plānīem 2009. gadā, lai Dievs vada, svētī un māca paklausību. Lūgsim par draudzes zemes īpašuma iegādi.

27. Lūgsim par Lielbritāniju – tās iedzīvotājiem un visām draudzēm, lai tās būtu par *gaismu* visiem meklētājiem.

28. Pateiksimies un lūgsim par Daugavpils draudzi. Lūgsim par jauniešiem ticīgajiem, lai viņi nostiprinātos ticībā un iesaistītos kalpošanā draudzē. Aizlūgsim par misijas darba attīstību Latgalē, par draudzes sludināšanas vietām – Krāslavu, Sileni, Nīcgali un Dagdu. Lūgsim, lai nākotnē šajās vietās varētu būt draudze. Aizlūgsim par Baltās baznīcas apkures sistēmas remontu un tam vajadzīgajiem līdzekļiem. Lūgsim pēc spēka un gudrības mācītājam Vjačeslavam Istratijam, lūgsim par viņa lielo ģimeni, lai nāk palīdzība grūtajā finansiālajā situācijā.

29. Lūgsim par misijas darbu pasaulē – misionāriem un misijas organizācijām, lai tie būtu labi instrumenti vietējo draudžu mobilizēšanai Kristus lielajai pavēlei – pasludināt evaņģēliju līdz pasaules malai. Lūgsim pēc gudrības, lai vairāk latviešu būtu gatavi doties ārpus savas valsts, lai aizsniegtu pasaulē dzīvojošās tautas ar evaņģēliju. Pateiksimies par tiem, kas ir nesuši un nes evaņģēliju mūsu valstī. Lūgsim par Misijas dienām 2009.

30. Iestāsimies lūgšanās par draudzēm, kurās nav mācītāju un kalpošanu vadītāju.

31. Pateiksimies un lūgsim par Māsu apvienību un māsu kalpošanu draudzēs. Aizlūgsim, lai vairojās gudrība un mīlestība, aizsniedzot savu paaudzi ārpus draudzes sienām.

BĪBELES LASĪJUMI JANVĀRIM

Jauns gads un jauna iespēja lasīt Bībeli pēc konkrēta plāna ar mērķi izlasīt Bībeli gada laikā.

Dažādas Bībeles grāmatas nedēļā, vairākas nodaļas dienā viena gada laikā.

Lasīsim un pārdomāsim savā klusajā laikā, ģimenēs, draudzēs, mājas grupās, rīta svētbrīžos.

1. 1. Mozus gr. 1-3	17. Psalmi 6-8
2. Jozuas gr. 1-5	18. Ījaba gr. 5-6
3. Psalmi 1-2	19. Jesajas gr. 12-17
4. Ījaba gr. 1-2	20. Mateja ev. 5-7
5. Jesajas gr. 1-6	21. Romiešiem 5-6
6. Mateja ev. 1-2	22. 1. Mozus gr. 12-15
7. Romiešiem 1-2	23. Jozuas gr. 16-20
8. 1. Mozus gr. 4-7	24. Psalmi 9-11
9. Jozuas gr. 6-10	25. Ījaba gr. 7-8
10. Psalmi 3-5	26. Jesajas gr. 18-22
11. Ījaba gr. 3-4	27. Mateja ev. 8-10
12. Jesajas gr. 7-11	28. Romiešiem 7-8
13. Mateja ev. 3-4	29. 1. Mozus gr. 16-19
14. Romiešiem 3-4	30. Jozuas gr. 21-24
15. 1. Mozus 8-11	31. Psalmi 12-14
16. Jozuas gr. 11-15	

ZIŅAS draudzēm

LBDS KONGRESS

Atgādinām, ka **LBDS Kongress notiks 7.- 9. augustā** kopā ar koru festivālu Liepājā un Priekulē.

AIZPUTES DRAUDZE

3. janvārī plkst. 16.00 un **4. janvārī plkst. 11.00** svētišanās dievkalpojumi, kuros viesosies sludinātājs Jānis Sudmalis no Nāriņciema draudzes

GOLGĀTAS DRAUDZE

Pirmdien, 5. janvārī dievkalpojumā viesosies BPI students Dainis Pandars.

Otrdien, 6. janvārī plkst. 18.00 Zvaigznes dienas dievkalpojums, kurā dziedās SENIORU KORIS Ērika Ešenalda vadībā un viesosies LBDS bīskaps Pēteris Sproģis.

CIĀNAS DRAUDZE

25. janvārī plkst. 11.00 draudzes gadaspētī
plkst. 16.00 BPI studenta Andra Bites ieviešanas dievkalpojums Ciānas draudzē sludinātāja amatā.

MĀSU APVIENĪBA

31. janvārī Rīgā, Savienības namā plkst. 10.00 sanāksme Māsu kalpošanas vadītājām, palīgiem un interesentiem no visām draudzēm!

Lekcija un lomu spēles par tēmu "*Klātbūtne krīzes situācijās*" – kapelāne Aina Briede.

Informācija: Elīta Lapiņa, 26377007.

MŪZIKAS KALPOŠANA

21. februārī Rīgā, Savienības namā plkst. 10.30 LBDS Muzikālās kalpošanas apvienības kongress

Aicināti draudžu koru un mūziķu pārstāvji! Informācija: Jānis Jūrmalis, 26596993 www.lbds.lv

2009. gada 7.-9. augustā pulcēsimies Kurzemes pusē, lai atjaunotu tradīciju LBDS Kongresu rīkot arī ārpus Rīgas un lai stiprinātu mūsu, baptistu, kora dziedāšanas tradīciju! LBDS Kongresa darba sēdes notiks Liepājas baptistu Pāvila baznīcā 7. augustā. Kongresa svinību sēdes notiks Priekulē, sākot ar 7. augusta vakarā paredzēto gospelmūzikas koncertu. Svētki turpināsies sestdien, 8. augustā, Koru festivāla "*Priekule 2009*" programmas ietvaros, kurā aicināti piedalīties visi Latvijas baptistu draudžu kori un solījuši viesoties ciemiņi no Skandināvijas. Sestdienas vakarā plānots komponista, priekulnieka Ērika Ešenalda autorkoncerts ar Valsts akadēmiskā kora "Latvija" piedalīšanos. Un, protams, Kongresa un Koru festivāla kulminācija – Svētdienas dievkalpojums ar kopkora dziesmām un mūsu katra viena kopīgu piedalīšanos!

GARĪDZNIĒKU BRĀLĪBA

Rudens sanāksmes apraksts būs lasāms BV februāra numurā .

SVEICAM JUBILEJĀ!

19. janvārī māc. Jānim Balodim 65 gadi (Aizputes draudze).

Lāčplēša ielā 117, Rīgā, Pestīšanas Tempļi Misijas dienas 2009 29.-31. janvāris

- Misijas Forums ar Jeff Fountain [JAM Eiropā vadītājs]
- "Neiespējamā Misija" - komandu spēles
- Misijas Piedzīvojumi
- Misijas Labirints
- * sākums 17:00

Pieteikšanās līdz 23. janvārim tel. 67284487 partneri@partneri.lv
www.misijasdienas.blogspot.com

SVEICAM

BPI studentu **Valteru Mitānu**, sākot sludinātāja kalpošanu Mazsalacas draudzē!

Par Valteru un viņa sievu Ilzi aizlūd LBDS bīskaps Pēteris Sproģis, Limbažu draudzes sludinātājs Jānis Kalējs un Valmieras draudzes mācītājs Andris Akmens.

...tu nevari, bet ES varu!

Ar pateicību Dievam Baltijas Pastorālālais institūts šomēnes uzsāk savas darbības otro gadu. Dievs ir aicinājis jau otro studentu grupu, kas uzsāk trīs gadu apmācības procesu BPI. Pateiksimies Dievam un aizlūgšim par katru no viņiem, uzsākot šo jauno posmu dzīvē un kalpošanā. Intervijā šoreiz uzklusām Ilvaru Ieviņu no Rīgas Mateja draudzes.

Pastāsti par sevi un savu ģimeni!

Bieži smaidu un cenšos ar prieku iet caur dzīvi, bet tajā pašā laikā mani raksturo atbildība un nopietna dzīves uztvere. Dzimis un audzis esmu Latgales pusē, Tilžā, bet uz Rīgu atnācu dzīvot, sākot studijas Latvijas Sporta pedagoģijas akadēmijā, kuru pirms dažiem gadiem absolvēju. Vairākus gadus strādāju skolā par skolotāju. Studiju laikā apmeklēju arī baznīcu, un tur jauniešu vakarā satiku meiteni vārdā Ketrina. 2000. gadā mēs apprecējāmies. Jau četrus gadus esam Mateja draudzes locekļi. Dievs mums dāvājis divus dēlus – Dāvidu un Daniēlu. Mums patīk visiem kopā dziedāt, spēlēt ģitāru un aktīvi pavadīt laiku, jo puiši ir ļoti enerģiski un vecāki tāpat!

Šobrīd mūsu dzīve un kalpošana norit Ropažos, kur atrodas kristīgais nometņu centrs "Norkalni". Strādājam pie centra darbības uzlabošanas un attīstības. Caur šo kalpošanu esam piedzīvojuši daudz dažādu izaicinājumu un svētību gan ticības, gan ikdienas dzīvē. Varētu teikt tā, ka Dievs pie mums īpaši strādājis, lai mēs spētu pieņemt vēl lielākus izaicinājumus dzīvē, piemēram, studijas Baltijas Pastorālajā institūtā.

Kāds ir bijis tavs ceļš pie Kristus?

Ticība Dievam mani ir iesakņojusies jau no bērnības, jo vecāki apmeklēja baznīcu un pie vecvecākiem tika noturēti nelieli svētbrīži – lasīts Dieva Vārds, dziedātas dziesmas. Taču pusaudžu un jaunības gados dzīvoju pasaulīgu dzīvesveidu. Pateicoties Dieva lielajai žēlastībai, pirms desmit gadiem nokļuvu rekolekcijās, kur sludināja par grēka postu cilvēka dzīvei, grēksūdzes nozīmi un svētdzīvi. Tad es tiku īpaši uzrunāts un lūdzu Dievu, sakot, ka vairs nevēlos dzīvot kā agrāk, un lūdzot, lai Kristus piedod visus manus grēkus. Tajā brīdī piedzīvoju tādu sajūtu, it kā "akmeņi noveltos" no sirds. Šo dzīves pagriezieni uzskatu par savu jaunpiedzimšanu un ceļa sākumu Kristus iepazīšanai. No tā brīža mana dzīve radikāli sāka mainīties – citas vērtības un intereses, citi draugi un jauna izpratne par dzīvi. Protams, arī šis laiks nav bijis bez grūtībām, kritieniem vai nepareizām izvēlēm, taču caur visu Dievs ir īpaši strādājis, lai mani veidotu. Bieži uz jautājumu par to, kā man iet, atbildu: grūti, bet labi, jo Kristus ir ar mani.

Kādi cilvēki ir bijuši nozīmīgākie tavā dzīvē un ticības ceļā?

Ļoti lielu iespaidu manā ticības dzīvē ir atstājis mans vectēvs, jo no viņa izveidojušies pirmie iespaidi par ticību Dievam. Viņš dzīvoja pēc principa: "Lūdz un strādā!" Vectēvs gandrīz vienmēr tika redzēts vai nu strādājot, vai lūdzot un lasot Bībeli. Pat tad, kad bija uz nāves gultas, viņš vienmēr čukstus lūdza. Domāju, ka, pateicoties viņa lūgšanām, es šobrīd esmu tur, kur esmu. Protams, vēl daudzi cilvēki manā dzīvē ir ļoti nozīmīgi, kuri daudzējādā ziņā ir palīdzējuši, piemēram, mana sieviņa, vecāki, brālis Pēteris un bīskaps P. Sproģis. Paldies cilvēkiem un visa slava Dievam!

Kā tu saproti savu aicinājumu? Par kādu cilvēku Dievs tevi ir aicinājis būt un ko darīt?

Kādreiz lasīju grāmatu, kur galvenā doma bija, ka labākā karjera vīrietim ir būt par labu tēvu. Tas tiešām tā ir, ja nu vienīgi Dievs neaicina darīt ko vairāk. Senāk domāju, ka profesionālajā jomā mans aicinājums ir būt par skolotāju, vēlāk – par menedžeri. Šie amati ir brīnišķīgi un vajadzīgi, bet Dievs mani uzrunāja: ļaujāmā daudz, bet plāvēju maz. Uz manām šaubām, ka es nevaru un nemāku, Kungs atbildēja: "Es priecājos, ka tu nevari, bet ES varu!"

Ko tu gribētu sasniegt nākamajos 10-15 gados?

Vēl gribētu kādu vai kādus bērnīņus. Tā kā jau būšu pabeidzis BPI, ar Dieva palīdzību varēšu dibināt jaunu draudzi, vai vēl labāk – draudzes un kalpot tur ar visu, ko Dievs devis. Ja konkrētāk, tad tiek domāts par draudzes dibināšanu Ropažos. Vēlos arī turpināt darbu "Norkalnos", jo domāju, ka nometņu kalpošana un draudzes veidošana viena otru var labi papildināt un veicināt.

Kāpēc BPI? Kāpēc tieši tagad?

Pateicība mūsu bīskapam Pēterim Sproģim par lielo ticības drosmi izvirzīt tik ļoti nozīmīgus mērķus un dibināt BPI. Ja to nebūtu, tad daudzi vīri vēl aizvien nebūtu atsaukušies aicinājumam. Manuprāt, BPI ir ļoti veiksmīgi izvirzīti mērķi jeb programmas 4 balsti – saturs, prasmes, raksturs un kultūra. Domājams, ja to visu saliek kopā, ir jāsanāk labam rezultātam. Kāpēc tieši tagad un kāpēc BPI? Atbilde vienkārša – Dievs aicina, un ir fantastiska iespēja sākt to piepildīt caur BPI. Arī ievadkursi bija ļoti vērtīgi. Tajos vairāk izpratu savu aicinājumu, draudzes vērtību un to, ka jāmacās būt par "veci" vārda vislabākajā nozīmē.

Kā mēs varam aizlūgt par tevi un tavu ģimeni?

Lūdziet par to, lai mēs vienmēr vēlētos jeb, kā psalmists saka, kārotu palikt tā Kunga namā visu savu mūžu, skatīt tā Kunga jaukumu un pielūgt Viņu Viņa svētajā vietā! Jo, ja mēs būsim tuvās attiecībās ar mūsu Debesu Tēvu, tad pārējās lietas tiks piemestas, un galarezultātā būs svētīgi risinājumi!

Interviju sagatavoja **Līva Fokrote**